

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Český zahrádkářský svaz, Základní organizace Osada Jarov**, 252 46 Lhota – Jarov 544, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraj**, Zborovská 11, Praha 5, za účast: Povodí Vltavy, státní podnik, Grafická 36, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2009, č. j. 081983/2009/KUSK,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Obecního úřadu Dolní Břežany, stavebního úřadu, ze dne 6. 3. 2009, č. j. SÚ/5477/06/KL/JAR, jímž byla zamítnuta žádost o kolaudaci stavby a zrušeno kolaudační rozhodnutí ze dne 14. 3. 2005, č. j. 330/1-2189/04/R/Ja, na stavbu osadní klubovny zahrádkářů na Jarově č. ev. 544 na pozemcích v kat. území Zbraslav.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v němž žalobce namítl, že žalovaný rozhodl, aniž by objasnil otázku umístění předmětné stavby a otázku vlastnických vztahů k pozemkům, na nichž se stavba nachází, takže napadené rozhodnutí je neurčité a nevykonatelné, protože bylo vydáno na základě neúplně zjištěného skutkového stavu.

Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a aby věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval argumentaci použitou v odůvodnění napadeného rozhodnutí a žalobní námitky odmítl s tím, že jsou totožné s obsahem odvolání, s nímž se vypořádal v napadeném rozhodnutí.

Povodí Vltavy, státní podnik, jako osoba zúčastněná na řízení odkázala na argumentaci stavebního úřadu, resp. žalovaného a vyjádřila souhlas s těmito rozhodnutími.

Při jednání dne 15. května 2014, jehož se nezúčastnil ani žalobce, ani osoba zúčastněná, setrval žalovaný na svém stanovisku a navrhl zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

Z obsahu správního spisu soud shledal, že žalobce podal dne 24. 5. 2004 u Obecního úřadu Dolní Břežany návrh na kolaudaci stavby osadní klubovny na pozemku st. 604 v kat. území Lhota, obec Dolní Břežany, obnovené po povodních. Tento úřad vydal dne 14. 3. 2005 pod č. j. 330/1-2189/04/R/Ja rozhodnutí, kterým povolil užívání předmětné stavby. Dne 9. 11. 2005 podal pan Jiří Jandera ke jmenovanému úřadu návrh na obnovu řízení, v němž uvedl, že stavba byla realizována na jeho pozemku parc. č. 3255 v kat. území Zbraslav bez jeho souhlasu a ze strany stavebního úřadu mu bylo upřeno postavení účastníka řízení. Rozhodnutím Obecního úřadu Dolní Břežany ze dne 6. 2. 2006 byla povolena obnova řízení. V obnoveném kolaudačním řízení pak jmenovaný úřad rozhodl dne 6. 3. 2009 pod č. j. 1157/09 tak, že se žádost o kolaudaci stavby zamítá a ruší se kolaudační rozhodnutí ze dne 14. 3. 2005, č. j. 330/1-2189/04/R/Ja. V odůvodnění tohoto rozhodnutí stavební úřad mimo jiné konstatoval, že navrhovatel (tj. žalobce) pochybil při realizaci stavby v tom, že provedl stavbu z kvalitnějšího stavebního materiálu, než z kterého byla původní stavba postavena, došlo ke změně stavby spočívající v změně dispozice stavby (umístění sociálního zařízení uvnitř stavby) a s tím související zvětšení půdorysu stavby o 29 m² směrem na sever, dále je realizován jiný tvar střechy z původní pultové o sklony 6% (krytina plechová), na tvar střechy sedlové (krytina kanadský šindel), dále je realizována nová vodovodní přípojka a nová kanalizační přípojka do nové žumpy, současně užívání stavby je jiné - původně byla klubovna užívána dle kolaudačního rozhodnutí jako společenská místnost se zázemím pro členy zahrádkářského klubu, nyní je na základě zjištění při ohledání na místě užívána k restauračním účelům. Stavební úřad dospěl k závěru, že žádosti navrhovatele na vydání kolaudačního rozhodnutí na tuto stavbu nelze vyhovět, protože pro stavbu realizovanou na základě opatření dle § 137a odst. 2 stavebního zákona č. 50/1976 Sb., v důsledku povodní se nepředpokládá vedení správního řízení, a to ani územního či stavebního, ani kolaudačního. Proto v novém řízení žádost účastníka o kolaudaci stavby zamítl. Zároveň novým rozhodnutím ve věci se původní kolaudační rozhodnutí. Stavebnímu úřadu na základě výše zjištěných skutečností dále nezbyvá než konstatovat, že žádosti navrhovatele by stejně nebylo možno vyhovět i z důvodu, že stavebník provedl stavbu v rozporu s kolaudačním rozhodnutím ze dne 25. 11. 1998 pod č.j. 332/6-725/98/P. Stavba měla být obnovena v důsledku povodní přesně tak, aby byla v souladu s § 137a odst. 1 stavebního zákona v souladu s tímto pravomocným

kolaudačním rozhodnutím, na jehož základě byla stavebníkem dne 14. 4. 2003 ohlášena stavebnímu úřadu obnova stavby a následně i realizována. Stavební úřad nahlíží na již zrealizovanou stavbu jako na stavbu bez stavebního povolení a bude dále postupovat podle § 129 zákona č. 183/2006 Sb. Na základě doloženého geodetického náčrtu dne 19. 1. 2009 stavební úřad v Dolních Břežanech zjistil, že již není příslušný k vedení dalšího řízení, které bude vedeno v jiném správním obvodě, než mu byl vymezen ke dni 31. 12. 2006, a proto po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí postoupí spisový materiál příslušnému správnímu orgánu k vedení řízení dle § 125 stavebního zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že 1) podstatou celého problému je umístění stavby klubovny, a to s ohledem na katastrální území, v němž se nachází pozemky, na nichž byla stavba provedena. Stavební úřad v této souvislosti uvádí, že na základě geometrického plánu, který mu byl předložen dne 19. 1. 2009, zanikla jeho příslušnost k projednání věci, přičemž další řízení musí být vedeno v jiném správním obvodě, než mu byl vymezen ke dni 31. 12. 2006. Nelze tedy souhlasit s tím, že stavební úřad rozhodl o návrhu, ačkoliv mu jeho nepříslušnost byla známa před vydáním napadeného rozhodnutí, dále že pro účely vydání tohoto rozhodnutí vycházel stavební úřad ze skutečností, které byly zjištěny v místním šetření konaném dne 10. 10. 2006, přičemž do doby vydání napadeného rozhodnutí došlo ke změnám, které nebyly hodnoceny (např. manželé J. svoji nemovitost převedli na jinou osobu, apod.). Rovněž tak nedošlo k řádnému posouzení kupní smlouvy ze dne 1. 8. 2001, na jejímž základě se stavebník stal vlastníkem parcel st. 604 a parc.č. 279 v kat. území Lhota u Dolních Břežan, na nichž je předmětná stavba umístěna, přičemž nelze v souvislosti s pochybeními v rámci tvorby DKM a nepřesností při vyhlášení katastrální hranice hl. m. Prahy přičítat tyto skutečnosti k tíži stavebníka, který až do doby zpracování geometrického plánu č. 960-90/2008 a č. 2278-90/2008 byl oprávněně přesvědčen, že stavba a pozemky v jeho vlastnictví se nacházejí v kat. území Lhota u Dolních Břežan a nikoliv v kat. území Zbraslav. Uvedenými pochybeními potom došlo ke vzniku uváděné duplicity, aniž by se faktické polohové určení stavby a pozemků v terénu změnilo, a konečně že s ohledem na tyto skutečnosti měl stavební úřad vyzvat stavebníka k odstranění zjištěné duplicity a řízení přerušit do doby vyřešení této otázky, kdy mělo být postaveno najisto, zda je stavba zcela nebo pouze zčásti umístěna na pozemcích ve vlastnictví stavebníka či třetích osob.

O tomto odvolání rozhodl žalovaný krajský úřad napadeným rozhodnutím, v jehož odůvodnění žalovaný uvedl, že v obnoveném kolaudačním řízení stavební úřad vyzval žalobce, aby svou žádost o kolaudaci stavby doložil mimo jiné o doklad vytýčení stavby a o dokumentaci skutečného provedení stavby s vyznačením změn, ke kterým v průběhu stavby došlo. Při místním šetření se zjistilo, že stavba rozměrově neodpovídá kolaudaci ze dne 25. 11. 1998 (původní zastavěná plocha 63 m² zvětšena na 105 m², klubovna nestojí na původních základech, původní dřevěná konstrukce klubovny je zděná, původní pultová plechová střecha je sedlová, krytina kanadský šindel, došlo ke změně v dispozičním řešení místností). Z předloženého geometrického plánu č. 960-90/2008 a č. 2278-90/2008 jednoznačně vyplývá, že stavba klubovny se nyní nachází v k.ú. Zbraslav a nikoliv v k.ú. Lhota u Dolních Břežan. Námitka odvolatele týkající se příslušnosti stavebního úřadu k vydání rozhodnutí je nedůvodná, neboť v souladu s ustanovením § 132 správního řádu, změnil-li se v průběhu řízení okolnosti rozhodné pro určení místní příslušnosti, dokončí řízení správní orgán původně příslušný. K námitce, tj. že stavební úřad nezohlednil změny mezi skutečnostmi zjištěnými 11. 10. 2006 do doby

vydání rozhodnutí, tj. změnu vlastnictví pozemku 3255 v kat. území Zbraslav, vlastnictví pozemku st. parc.č. 604 a parc.č. 279 k.ú. Lhota u dolních Břežan Českým zahrádkářským svazem, ZO - osada Jarov, a ani pochybení a nepřesnosti při digitalizaci katastrální mapy (DKM) v k.ú. Zbraslav lze uvést, že osadní klubovna zahrádkářů byla obnovena v rozporu s původním povolením, došlo mj. ke zvětšení zastavené plochy o 42 m² a stavba je užívána k jinému účelu, než byla původně zkolaudována, což stavební úřad v průběhu řízení prokázal. Stavbu postavenou v rozporu s povolením nelze zkolaudovat, ale stavební úřad neprodleně zahájí řízení o jejím odstranění. Okruh účastníků řízení ve vydaném rozhodnutí odpovídá novým skutečnostem, které nastaly po digitalizaci katastrální mapy a je zřejmý z předloženého geometrického plánu aktuálních informací z KN. Stavební úřad se vlastnictvím k dotčeným pozemkům v řízení zabýval a v rozhodnutí je zohlednil. Otázka vyřešení duplicity, popř. triplicity s daným řízením přímo nesouvisí, příslušný stavební úřad se bude těmito námitkami zabývat v řízení vedeném podle ust. § 129 stavebního zákona.

Žalobce v žalobě uvedl, že postup žalovaného byl v rozporu s obsahem ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu, který odvolacímu orgánu ukládá přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo s právními předpisy, přičemž tato povinnost se vztahuje na rozsah námitek uvedených v odvolání. Nesplnění této povinnosti žalovaného spatřuje žalobce zejména v tom, že není zřejmé, na jakých pozemkových parcelách a v kterém katastrálním území je předmětná stavba umístěna, protože shora uvedený geometrický plán je pouze podle katastrálních předpisů návrhem, o jehož zápisu proběhne řízení u příslušného katastrálního úřadu, jehož charakter je dán povahou věci. V daném případě předmětný geometrický plán provedl zaměření předmětné stavby a zaměření pozemků jak stavbou dotčených, tak i pozemků, nacházejících se v okolí stavby. V rámci tohoto měření bylo potom zjištěno, že u některých parcel došlo ke vzniku duplicity, popř. triplicity, přičemž bez odstranění takto zjištěného stavu nelze postavit najisto vlastnické vztahy k takovým nemovitostem. Duplicitní vlastnictví bylo přitom zjištěno u dvou parcel, a to parcely parc.č. 3255/4 a 3255/6 v kat. území Zbraslav, což mělo být důvodem pro správní orgán I. stupně k postupu dle ust. § 57 správního řádu s následným použitím ustanovení § 64 správního řádu a to za účelem vyjasnění vlastnických vztahů k pozemkům, na nichž je předmětná stavba umístěna. Tuto námitku uplatnil žalobce v odvolání, avšak žalovaný ji odmítl. Podle názoru žalobce je potom rozhodnutí stavebního úřadu Dolní Břežany ze dne 6. 3. 2009 neurčitě a nevykonatelné, protože bylo vydáno na základě neúplně zjištěného skutkového stavu. Na tuto skutečnost žalovaný nereagoval a potvrdil napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně při současném zamítnutí odvolání žalobce, aniž by se podrobně zabýval správností všech podstatných skutkových zjištění učiněných v předcházejícím řízení.

S těmito námitkami se soud neztotožnil. Především je nutno konstatovat, že žalovaný krajský úřad jako odvolací orgán se vypořádal se všemi námitkami, které žalobce uplatnil v odvolání. Záležitost umístění pozemků, na nichž stavba stojí, do konkrétního katastrálního území, a též otázka vlastnictví k jednotlivým těmto pozemkům není pro rozhodnutí stavebního úřadu podstatná, jak bude uvedeno dále.

S námitkou místní nepřislušnosti stavebního úřadu se odvolací orgán rovněž vypořádal s odkazem na ust. § 132 správního řádu, podle něhož změnil-li se v průběhu řízení okolnosti rozhodné pro určení místní příslušnosti nebo věcné příslušnosti co do

stupně a nestanoví-li zákon jinak, dokončí řízení správní orgán původně příslušný; o tom informuje správní orgán, na který by jinak příslušnost přešla. Obecní úřad Dolní Břežany tedy byl výslovně oprávněn dokončit řízení, které u něj začalo, byť v jeho průběhu vyšlo najevo, že pozemky dotčené předmětnou stavbou patří do obvodu působnosti jiného stavebního úřadu. Soud shledal tento závěr žalovaného zcela v souladu se zákonem.

Pokud žalobce namítl, že stavební úřad nezjistil, na jakých pozemkových parcelách a v kterém katastrálním území je předmětná stavba umístěna, a že u některých parcel došlo ke vzniku duplicity, popř. triplicity, přičemž bez odstranění takto zjištěného stavu nelze postavit najisto vlastnické vztahy k takovým nemovitostem, pak ani této námitce nemohl soud vyhovět. Pro rozhodnutí o kolaudaci předmětné stavby nebyly tyto skutečnosti nijak relevantní, což konstatoval již žalovaný.

Podstatným důvodem pro zamítnutí žádosti o kolaudaci stavby je totiž skutečnost, že tato stavba byla provedena v rozporu s ust. § 137a odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Podle této normy jestliže se stavby nebo terénní úpravy zničené nebo poškozené živelní pohromou nebo náhlou havárií mají obnovit ve shodě s původními povoleními stavebního úřadu, postačí, že takové opatření bylo předem stavebnímu úřadu ohlášeno; pro tento postup platí ustanovení § 57 odst. 2 obdobně s tím, že lhůta pro písemné sdělení stavebního úřadu, že proti obnovení stavby nemá námitek, činí 7 dnů. V ohlášení se uvedou údaje o stavbě, která má být obnovena, jednoduchý technický popis prací a dále právnická nebo fyzická osoba, která bude činnost provádět.

Žalobce jako stavebník tedy byl na základě tohoto předpisu oprávněn obnovit stavbu původní osadní klubovny, aniž by k tomu potřeboval stavební povolení (stačilo ohlášení stavebnímu úřadu). Žalobce takové ohlášení sice dne 24. 5. 2004 učinil, avšak následně pořídil na místě původní osadní klubovny stavbu podstatně jinou, a to jak umístěním, tak i použitými stavebními materiály, způsobem konstrukce a též rozměry, než jak bylo stanoveno v původním kolaudačním rozhodnutí ze dne 25. 11. 1998. Nadto tuto stavbu začal užívat k jinému účelu, než k jakému byla tímto rozhodnutím kolaudována. Tyto skutečnosti stavební úřad Obecního úřadu Dolní Břežany konstatoval ve svém rozhodnutí ze dne 6. 3. 2009 a žalobce proti těmto zjištěním a závěrům v odvolání ničeho nenamítal.

Jestliže tedy důvodem pro zamítnutí kolaudace bylo porušení ust. § 137a odst. 2 stavebního zákona ze strany žalobce – tím, že v rozporu s kolaudačním rozhodnutím ze dne 25. 11. 1998 místo původní stavby osadní klubovny vybudoval stavbu odlišnou, a to jak stavebně-technickým řešením, tak rozměry, a i účelem užívání – pak byla záležitost vlastnických vztahů k pozemkům zcela bezvýznamná. I kdyby totiž bylo mimo jakoukoliv pochybnost zjištěno, na jakých pozemcích ve kterém katastrálním území stavba stojí a kdo jsou vlastníci těchto pozemků, případně že jejich vlastníkem je žalobce, ani pak by nebylo možno stavbu zkolaudovat, neboť byla pořízena v rozporu se stavebním zákonem. Za tohoto stavu věci tedy nebyl důvod k postupu podle ust. § 57 správního řádu a následně § 64 správního řádu, neboť žádné vyjasnění vlastnických vztahů k pozemkům, na nichž je stavba umístěna, by nemohlo napravit tuto vadu stavby.

Městský soud v Praze tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žádná ze žalobních námitek nebyla důvodná, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 správního řádu, když žalobce úspěch ve věci neměl a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. května 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová